

Mål C-283/24 [Barouk]¹**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

23 april 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

29 mars 2024

Klagande:

B.F.

Motpart: Kypriaki Dimokratia meso proistamenou tis Ypiresias Asyloou
(Republiken Cypern genom chefen för asylmyndigheten)**Saken i det nationella målet**

Talan genom vilken klaganden i det nationella målet har överklagat asylmyndighetens beslut av den 7 februari 2022 om att avslå hans ansökan om internationellt skydd och det beslut om återvändande som har fattats inom ramen för samma förvarande, vars verkställighet emellertid har skjutits upp i väntan på resultatet av överklagandet vid den hänskjutande domstolen.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av artikel 46.1 och 46.3 i direktiv 2013/32/EU mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och jämförd med skyldigheterna att göra en individuell bedömning (artikel 4.3 c i direktiv 2011/95/EU), att samarbeta (artikel 4.1 i det direktivet) och att iaktta principen om lojalt samarbete (artikel 4.3 FEU) – Artikel 267 FEUF

¹ Målet har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1) Ska artikel 46.1 och 46.3 i direktiv 2013/32/EU, tolkad mot bakgrund av artikel 47 i stadgan och jämförd med skyldigheten att göra en individuell bedömning i artikel 4.3 c, samarbetskyldigheten i artikel 4.1 i direktiv 2011/95/EU och skyldigheten att iaktta principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, tolkas så, att i avsaknad av en uttrycklig nationell bestämmelse som ger den nationella domstolen befogenhet, enligt artikel 46, att låta klaganden genomgå läkarundersökningar, kan den domstolen härleda rätten att besluta att klaganden ska genomgå läkarundersökningar direkt från den bestämmelsen, om detta anses nödvändigt för en full omprövning av en ansökan om internationellt skydd och prövning av det aktuella behovet?

2) Ska artikel 46.1 och 46.3 i direktiv 2013/32/EU, tolkad mot bakgrund av artikel 47 i stadgan och jämförd med skyldigheten att göra en individuell bedömning i artikel 4.3 c, samarbetskyldigheten i artikel 4.1 i direktiv 2011/95/EU och skyldigheten att iaktta principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, tolkas så, att i avsaknad av en uttrycklig nationell bestämmelse som ger den nationella domstolen befogenhet, enligt artikel 46, att låta klaganden genomgå läkarundersökningar och, i förlängningen, i avsaknad av uttrycklig lagbestämmelse om en mekanism för att hänvisa till läkarundersökningar som den nationella domstolen direkt förfogar över enligt den artikeln, har domstolen befogenhet att vända sig till den beslutande myndigheten (som icke desto mindre är part i målet vid denna), så att den myndigheten analogt kan aktivera den mekanism som avses i artikel 18 i direktiv 2013/32/EU och förse den nationella domstolen med resultatet av klagandens läkarundersökning?

3) Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU, tolkad mot bakgrund av artikel 47 i stadgan, tolkas så, att det ankommer på medlemsstaterna att, inom ramen för deras processuella autonomi, bestämma villkoren för att genomföra en full omprövning av en ansökan om internationellt skydd och en prövning av det aktuella behovet? Om denna fråga besvaras jakande, ska artikel 46.1 och 46.3 i direktiv 2013/32/EU, tolkad mot bakgrund av artikel 47 i stadgan och jämförd med samarbetskyldigheten i artikel 4.1 i direktiv 2011/95/EU och skyldigheten att föra ett lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, tolkas så, att i avsaknad av en uttrycklig nationell bestämmelse som ger den nationella domstolen befogenhet att låta klaganden genomgå läkarundersökningar och, i förlängningen, i avsaknad av en uttrycklig lagbestämmelse om en mekanism för att hänvisa till läkarundersökningar som den nationella domstolen förfogar över, har den nationella domstolen befogenhet att vända sig till den beslutande myndigheten (som icke desto mindre är part i målet vid denna), så att den myndigheten analogt kan aktivera den mekanism som avses i artikel 18 i direktiv 2013/32/EU och förse den nationella domstolen med resultatet av klagandens läkarundersökning, om den nationella domstolen anser att de nationella åtgärderna inte iakttar effektivitetsprincipen?

4. Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU, jämförd med artikel 47 i stadgan, tolkas så, att i fall där det har konstaterats att lämpliga mekanismer saknas för att göra en sådan individuell full omprövning och prövning av det aktuella behovet som föreskrivs i artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU, är de garantier som föreskrivs i dessa artiklar uppfyllda när den nationella domstolen är behörig att upphäva beslutet om avslag på en ansökan om internationellt skydd?

Anförda unionsbestämmelser och anförd praxis från EU-domstolen

Fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat FEU): artiklarna 4.3 och 19.3 b

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat FEUF): artiklarna 78 och 267

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan): artiklarna 18 och 47

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60): artiklarna 18, 46.1 och 46.3

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9): artikel 4.1 och 4.3 c

EU-domstolens dom av den 4 december 1974, Van Duyn/Home Office, C-41/74, EU:C:1974:133, dom av den 19 januari 1982, Becker, C-8/81, EU:C:1982:7, dom av den 22 juni 1989, Fratelli Constanzo/Comune di Milano, C-103/88, EU:C:1989:256, dom av den 26 juli 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, dom av den 25 januari 2018, F, C-473/16, EU:C:2018:36, dom av den 25 juli 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, dom av den 29 juli 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, dom av den 19 mars 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, och dom av den 29 juni 2023, International Protection Appeals Tribunal m.fl. (Attentat i Pakistan), C-756/21, EU:C:2023:523

Anförda nationella bestämmelser

O peri Dikastirion Nomos tou 1960 (domstolslagen från år 1960), med flera ändringar, varav den senaste relevanta ändring som är tillämplig är den andra som gjordes år 2023: artikel 34A

O peri Prodikastikis Parapompis sto Dikastirio ton Evropaikon Koinotiton Diadikastikos Kanonismos (1/2008) (rättegångsregler för begäranden om

förhandsavgörande från Europeiska gemenskapernas domstol (1/2008): artiklarna 3 och 5

O peri tis Idrysis kai Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostrasias Nomos tou 2018 (2018 års lag om inrättandet och funktionssättet för Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd), med flera ändringar, varav den senaste relevanta ändring som är tillämplig är den andra som gjordes år 2023: artikel 11

O peri Prosfygon Nomos tou 2000 (flyktinglagen från år 2000), med flera ändringar, varav den senaste relevanta ändring som är tillämplig är den som gjordes år 2023: artikel 15 (läkarundersökning och psykologisk undersökning av sökanden), artikel 16 (införlivande av artikel 4.1 i direktiv 2011/95) och artikel 18.3 c (individuell bedömning av ansökan om internationellt skydd)

Oi peri tis Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostrasias Diadikastikoi Kanonismoi tou 2019 (3/2019) (rättegångsregler avseende funktionssättet för Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd från år 2019 (3/2019): artiklarna 7 och 10

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Klaganden i det nationella målet kommer från Libanon och har ett pass från det landet. Han har olagligt rest in på Cyperns territorium via områden som inte kontrolleras av staten. Han ansökte om internationellt skydd den 4 september 2018. Vad gäller skälen till att klaganden lämnade sitt ursprungsland har han kortfattat angett följande i sin ansökan: ”politiska skäl – hot – fara”. Klaganden intervjuades av en tjänsteman vid nuvarande Europeiska unionens asylbyrå (EUAA) med hjälp av en tolk, den 5 och den 26 augusti samt den 9 september 2020.
- 2 Under dessa intervjuer uppgav klaganden att han var libanesisk medborgare, maronit och anhängare av Falangistpartiet, till vars militära gren han hade anslutit sig som ung i egenskap av ”militärmusiker”. Han lämnade sitt land för 20 år sedan. Klaganden uppgav att han är gift och att hans fru kommer från ett tredjeland, där hon är bosatt tillsammans med deras son. Han har endast kontakt med sin mor eftersom de andra släktingarna, enligt hans utsago, är anhängare av regimen och spionerar på honom. Han har flyttat mellan många länder eftersom han, efter det att han lämnade militärtjänsten, konstant har fått ogrundade anklagelser riktade mot sig i Libanon, bland annat om att han skulle sympatisera med det islamiska kalifatet (IS) eller spionera för Israels räkning, vilket kan leda till dödsstraff. På grund av sina övertygelser och sin ovilja att samarbeta med regimen myndigheter har han blivit en måltavla för sitt lands underrättelsetjänst, men även för Syriens underrättelsetjänst och för flera militära organisationer och terroristorganisationer. Han har även skildrat – om än på ett något förvirrat och inte särskilt trovärdigt sätt enligt den hänskjutande domstolen – händelser som

inbegrep bortförande och mordförsök och han har påstått att han har blivit utsatt för tortyr av de libanesiska och de syriska myndigheterna.

- 3 Den 25 januari 2022 lämnade en tjänsteman en rekommendation till chefen för asylmyndigheten med innebörden att asylansökan skulle avslås. Myndighetschefen beslutade i enlighet med rekommendationen den 7 februari 2022. Vid sin bedömning av de uppgifter som klaganden hade lämnat i det aktuella förfarandet gjorde asylmyndigheten i synnerhet åtskillnad mellan tre väsentliga påståenden, varav det första, som avsåg klagandens identitet, andra personliga uppgifter och ursprungslandet, godtogs eftersom de relevanta uppgifterna hade lämnats på ett detaljerat sätt, utan luckor eller motsägelser, och hade bekräftats av externa källor. Det andra påståendet däremot, som avsåg problem med de libanesiska myndigheterna, avvisades eftersom klaganden inte hade visat att problemet faktiskt förelåg. Klaganden blev formellt befriad från militärtjänstövning efter att ha betalat relevanta böter. På samma sätt avvisades även det tredje påståendet, som var oupplösligt kopplat till det andra, nämligen att han hade utsatts för tortyr av offentliga och militära myndigheter i Libanon och Syrien. Det konstaterades att det i klagandens relevanta uttalanden inte fanns något som tyder på att han personligen faktiskt har utsatts för detta. Asylmyndigheten ansåg följaktligen att det inte fanns någon rimlig fruktan för förföljelse eller risk för allvarlig skada för det fall klaganden skulle återvända till sitt ursprungsland och att det därför inte var motiverat att låta honom omfattas av systemet för internationellt skydd.
- 4 Klaganden delgavs avslagsbeslutet den 31 mars 2022. Klaganden överklagade avslagsbeslutet till Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostatias (Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd) (nedan kallad den hänskjutande domstolen) den 12 april 2022. Dessförinnan, den 11 april 2022, hade han ingett en ansökan om rättshjälp, vilken avsågs den 7 december 2022. Klaganden företräder sig själv i det rättsliga förfarandet, utan biträde av en advokat.
- 5 Den 16 oktober 2023 uppmanade den hänskjutande domstolen parterna att inkomma med yttranden angående domstolens avsikt att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen. Republiken Cypern har via asylmyndighetens chef (nedan kallad motparten) inkommit med skriftliga yttranden och hävdat att det saknas anledning att begära ett förhandsavgörande i förevarande fall, eftersom det är tydligt hur de relevanta unionsbestämmelserna ska tolkas och eftersom den hänskjutande domstolen, för det fall den anser att det var fel att inte låta klaganden genomgå en läkarundersökning, kan upphäva det överklagade beslutet. Klaganden har inte inkommit med några skriftliga yttranden.

Parternas huvudargument

- 6 Enligt den hänskjutande domstolen har klaganden, som företräder sig själv utan biträde av en advokat, i många fall på ett obegripligt sätt, hävdat att han under 20 års tid har varit utsatt för förföljelse på grund av sina övertygelser. Klaganden

har gjort gällande att efter inbördeskriget har Libanon blivit ett land som kontrolleras av en terroristorganisation. Han har hävdad att asylmyndighetens beslut är felaktigt och att motparten har fattat det på grundval av bristande kunskap eller under påverkan från hans politiska motståndare. Han har påpekat att den omständigheten att en arabisktalande tolk fanns närvarande gjorde att han blev rädd för läckor, vilket fick honom att undanhålla känslig information.

- 7 Motparten har hänvisat till sina slutsatser om klagandens trovärdighet och pekat på de punkter som den hade bedömt vara motsägelsefulla, inkonsekventa eller allmänna. och har stått fast vid sin bedömning att klaganden inte löpte någon risk för förföljelse eller allvarlig skada för det fall han återvände till sitt ursprungsland.
- 8 Vad gäller den hänskjutande domstolens avsikt att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen angående möjligheten att låta klaganden genomgå en läkarundersökning eller ålägga den behöriga administrativa myndigheten att låta utfärda ett sådant läkarutlåtande, har motparten hävdad att villkoren för att begära ett förhandsavgörande inte är uppfyllda. Motparten har bland annat gjort gällande att den hänskjutande domstolen kan få vägledning i de relevanta frågorna genom de avgöranden som på senare tid har meddelats av Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Högsta domstolen i Republiken Cypern) och att hänvisa någon till att genomgå läkarundersökningar är en fråga som omfattas av förvaltningens behörighet, såsom nämns i kapitel II i direktiv 2013/32, avseende det första steget i prövningen av en ansökan om internationellt skydd.
- 9 Vad gäller dessa frågors sakliga innehåll har motparten hävdad att det omfattas av asylmyndighetens utrymme för skönsmässig bedömning att låta en sökande genomgå en läkarundersökning (se artikel 15 i flyktinglagen). Det ankommer dessutom på medlemsstaterna att övervaka tillämpningen av artikel 46.3 i direktiv 2013/32, såsom framgår av domen av den 25 juli 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584. Motparten har även hänvisat till domen av den 29 juni 2023, International Protection Appeals Tribunal m.fl. (Attentat i Pakistan), C-756/21, EU:C:2023:523, punkterna 28–94, och anser att det av den domen följer att den beslutande myndigheten har befogenhet att genomföra en expertundersökning av sökandens psykiska hälsotillstånd. Slutligen har motparten hänvisat till domen av den 4 oktober 2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801 (punkterna 92–96), och gjort gällande att även om den hänskjutande domstolen inte kan företa en prövning av det aktuella behovet och full omprövning av såväl de faktiska omständigheterna som de rättsliga frågorna, ger den nationella lagstiftningen de garantier som krävs i detta avseende i artikel 11.6 i lagen om inrättandet och funktionssättet för Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd, nämligen en möjlighet för den hänskjutande domstolen att ålägga en administrativ myndighet att ge svar på en viss fråga.
- 10 Klaganden har inte, trots att tillfälle har getts, inkommit med några yttranden angående den hänskjutande domstolens avsikt att hänskjuta tolkningsfrågor till EU-domstolen.

Kort redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 11 Enligt den nationella lagstiftningen ska ansökningar om internationellt skydd prövas i två steg, varav det första ska ske vid en administrativ myndighet och det andra vid en rättslig myndighet. Asylmyndigheten som lyder under inrikesministeriet (artikel 2 i flyktinglagen) är ”beslutande myndighet”, i den mening som avses i artikel 2 f i direktiv 2013/32. Den hänskjutande domstolen är ”domstol eller tribunal i första instans”, i den mening som avses i artikel 46.3 i det direktivet, vilken enligt den bestämmelsen och artikel 11.3 a i lagen om inrättandet och funktionssättet för den hänskjutande domstolen ska göra en full omprövning och prövning av det aktuella behovet av frågor som rör de faktiska och rättsliga omständigheterna i målet och, i sista instans, avgöra huruvida det berörda förvaltningsbeslutet ska fastställas eller upphävas, helt eller delvis.
- 12 Skyldigheten att göra en individuell bedömning av ansökningar om internationellt skydd, med beaktande av sökandens personliga ställning, föreskrivs uttryckligen i artikel 4.3 c i direktiv 2011/95 och bekräftas i EU-domstolens fasta rättspraxis (se, exempelvis, dom av den 19 mars 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, punkt 29). Klagandens påståenden i det nationella målet i detta avseende, under såväl det administrativa som det rättsliga förfarandet, är motsägelsefulla och föga trovärdiga. Den administrativa myndigheten har dock inte genomfört någon psykologisk undersökning eller andra läkarundersökningar av hans psykiska och fysiska hälsotillstånd, särskilt vad gäller tecken på tidigare förföljelse eller allvarlig skada eller symptom och tecken på tortyr eller andra allvarliga våldshandlingar av fysisk eller psykisk art. Det måste därför genomföras en läkarundersökning och ställas en medicinsk diagnos för att det ska kunna fastställas huruvida det finns en medicinsk faktor som ligger till grund för den påtagliga motsägelsefullheten och bristande trovärdigheten.
- 13 I den nationella lagen (artikel 15 i flyktinglagen) föreskrivs uttryckligen att förvaltningen har befogenhet att hänvisa sökanden till en läkare och/eller psykolog. Någon liknande bestämmelse finns dock inte vad gäller den hänskjutande domstolen, som endast kan ”ålägga en administrativ myndighet att besvara en fråga som rör det aktuella ärendet inom en tidsfrist som fastställs av domstolen” (lagen om inrättandet och funktionssättet för Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd, artikel 11.6). Motparten har även hänvisat till två domar som nyligen meddelades av Högsta domstolen i Republiken Cypern, med anledning av en begäran av riksåklagaren om att bevilja prövningstillstånd, det vill säga ett överklagande av ett avgörande som har meddelats av en domstol i lägre instans och som påstås ha fattats på grundval av bristande behörighet, eller där domstolen gått utöver sin behörighet, eller det skett en uppenbart felaktig rättstillämpning (domen i målet om riksåklagarens begäran om beviljande av prövningstillstånd med avseende på avgörandet från Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd av den 10 februari 2023, meddelat inom ramen för överklagande nr 7386/22, civilrättslig talan nr 31/2023 av den 7 april 2023, och domen i målet om riksåklagarens begäran om beviljande av prövningstillstånd med avseende på avgörandet från Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd

av den 10 februari 2023, överklagande nr 30/2023 av den 15 maj 2023). I de avgörandena slog Högsta domstolen fast att den hänskjutande domstolen hade överskridit sina befogenheter och sin behörighet genom att fastställa att klaganden skulle genomgå läkarundersökningar. Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att i ovannämnda mål prövades inte frågan om dess behörighet att förordna om ett sakkunnigutlåtande och en medicinsk diagnos även mot bakgrund av artikel 11.3 i lagen om inrättandet och funktionssättet för Förvaltningsdomstolen för internationellt skydd, där det hänvisas till en sådan full omprövning och prövning av det aktuella behovet som den hänskjutande domstolen ska göra vid avslag på ett överklagat beslut.

- 14 Enligt EU-domstolens praxis är medlemsstaterna ”enligt artikel 46.3 i direktiv 2013/32 ... skyldiga att utforma sin nationella rätt på ett sådant sätt att handläggningen av de överklaganden som avses innefattar en domstolsprövning av samtliga faktiska och rättsliga omständigheter, vilka gör det möjligt för domstolen att göra en aktuell prövning av det enskilda fallet” (dom av den 25 juli 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, punkt 110). Det har även slagits fast att ovannämnda artikel 46.3, som föreskriver kravet på full omprövning och prövning av det aktuella behovet, är en unionsrättslig bestämmelse som har direkt effekt (dom av den 29 juli 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, punkt 73). Den hänskjutande domstolen hyser tvivel om huruvida den kan göra en sådan prövning om den inte har befogenhet att låta klaganden genomgå läkarundersökningar, vars nytta även har erkänts av EU-domstolen (dom av den 19 mars 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, punkt 31, och dom av den 29 juni 2023, International Protection Appeals Tribunal m.fl. (Attentat i Pakistan), C-756/21, EU:C:2023:523, punkt 60). EU-domstolen har konstaterat att det kan vara ”lämpligt att förordna om andra åtgärder för bevisupptagning, bland annat den läkarundersökning som avses i artikel 18.1 första stycket i direktiv 2013/32” (dom av den 19 mars 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, punkt 31). Det framgår emellertid inte klart av EU-domstolens praxis huruvida den behörigheten kan härledas direkt från artikel 46.3 i direktiv 2013/32 eller om det ankommer på medlemsstaterna att erkänna denna, inom ramen för deras processuella autonomi.
- 15 Sammanfattningsvis anser den hänskjutande domstolen att det är lämpligt att genomföra en läkarundersökning av klaganden för att kunna göra en individuell, fullständig och aktuell prövning av ansökan om internationellt skydd, med beaktande av alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter. Eftersom det inte finns någon uttrycklig bestämmelse i nationell rätt som ger befogenhet att förordna om läkarundersökningar, vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida det, på grundval av den direkta effekten av artikel 46.3 i direktiv 2013/32, är möjligt att tillerkänna en sådan befogenhet (den första tolkningsfrågan) eller en befogenhet att ålägga den beslutande myndigheten att genomföra sådana undersökningar om den anser att detta är nödvändigt (den andra tolkningsfrågan).
- 16 Vad gäller de instrument som föreskrivs i den nationella lagstiftningen för att fastställa symptom eller tecken enligt artikel 15 i flyktinglagen, har

Högsta domstolen i Republiken Cypern slagit fast att den hänskjutande domstolen inte är behörig att ålägga den beslutande myndigheten att genomföra en särskild läkarundersökning eller psykologisk undersökning av en klagande som har yrkat på en sådan. Den hänskjutande domstolen vill emellertid få klarhet i huruvida möjligheten att ställa frågor till den administrativa myndigheten om den omständigheten att klaganden inte har genomgått läkarundersökningar innebär att den hänskjutande domstolen får göra en ”uttömmande och aktuell prövning av klagandens behov av internationellt skydd”. Den hänskjutande domstolen kan naturligtvis få användbar information från den beslutande myndigheten om varför det inte har bedömts vara lämpligt eller nödvändigt med en läkarundersökning. Om den hänskjutande domstolens beslut skiljer sig från förvaltningens beslut kommer domstolen, ex officio, emellertid inte att ha några som helst instrument för att få en överblick över klagandens nuvarande hälsotillstånd och för att besluta att det ska genomföras en sådan undersökning av tecken och/eller symptom som avses i artikel 15 i flyktinglagen och som förvaltningen har underlåtit att göra.

- 17 Den hänskjutande domstolen anser dessutom att, även om personer som ansöker om internationellt skydd ges möjlighet att förete läkarundersökningar, kan de inte presumeras ha kännedom om vilka handlingar som är relevanta för prövningen av deras ansökan, särskilt inte i förevarande fall där klaganden inte företräds av en advokat. Om det anses att de medel som står till buds för att genomföra den prövning som avses i artikel 46.3 i direktivet ska överlåtas åt medlemsstaternas processuella autonomi, uppkommer således frågan huruvida den hänskjutande domstolen faktiskt kan uppfylla sin skyldighet att göra en full omprövning av ansökan om internationellt skydd och prövning av det aktuella behovet, i kraft av sin befogenhet att ställa frågor till den beslutande myndigheten. Detta skulle göra det orimligt svårt för klaganden att utöva sin rätt till en individuell bedömning i sitt fall. Den hänskjutande domstolen vill därför få klarhet i huruvida den kan ålägga den administrativa myndigheten att låta genomföra en läkarundersökning om den anser att de nationella åtgärderna inte uppfyller kraven enligt effektivitetsprincipen (den tredje tolkningsfrågan).
- 18 Om den ansökande domstolen inte erkänns ha behörighet att fastställa att den person som ansöker om internationellt ska genomgå läkarundersökningar eller att ålägga den administrativa myndigheten att genomföra sådana undersökningar, måste den domstolen upphäva det omtvistade avslagsbeslutet, eftersom den inte kan göra en full omprövning och prövning av det aktuella behovet. Det är således omöjligt att upphäva ett i övrigt korrekt förvaltningsbeslut och därefter ompröva ansökan om internationellt skydd. Ett sådant förfarande förefaller strida mot principen om en skyndsam handläggning av ansökningar och mot asylsystemets systematik. Det är därför högst tveksamt om kraven i artikel 46.3 i direktiv 2013/32 och artikel 47 i stadgan är uppfyllda (den fjärde tolkningsfrågan).
- 19 Mot bakgrund av det ovan anförda anser den hänskjutande domstolen att det är nödvändigt att ställa frågorna till EU-domstolen för förhandsavgörande.